

Kolme Jumalista ja Lohdullista

Mirttä,

Ensimmäinen.

Ori Surullinen Weisu,
Kyrön Sodasta.

Woi fuinga ihe Herrra, &c.

Toinen.

Woi, woi minua waimo &c.

Kolmas.

Kiitetty Jumala! mun elon,
walkeuden, &c.

Weisatan kuin: O! hpmä Jumala &c.

Prindatty Wuonna 1765.

Woi kuinga ihe HERRA, Du
meihin suuttunut, Syndeim
tähden suurten, Meille wi-
hastunut.

2. Voi Ruokhin Kiiki raukka! Pa-
hoin on sinun kahn, Ah sinuas ihmis
parha, Kadu ja käännny päin.

3. Voi Isän hirmuisutta, kuin asu
Taimahas, Piru sangen riemastunut,
Ach olemme waiwas.

4. Voi Kuningastam kullaist, Kuin
kauwan oli pois, Isän maast Isä pa-
rast, HERRA aut kotija.

5. Voi meitä onnettomi, kuin olim
paimenet, Pois olt meidän Farin,
Kuin olis kaimnut meit.

6. Voi saka wiro Wiborg, Pahoin
on sinun kahn, Suur Saari sanut
wallan, Ruokhin on wähandän.

7. Voi Suomen maata suurta,
Kuka olis uskunut, Monda tuhat wan-
ha nuorta, on mietalla hukattu.

8. Voi Basan Kaupungita, Siel
on jo alkuns saan, Ach Dulun Kyla
parha, Suur pelk' on sinul ain.

9. Voi

9. Voi Pälkänehen sota, Kuin oli Suomen maall: Siell' wuoti monda werta, Saari pääsi wallan pääll.

10. Voi sinuas Ryrön pelto, Näit mond ou ennen ol, Ennen olit elo täynnäs, Nyt tuolleitta tuoppattu.

11. Voi kuinga monda waimo, On jännt lesteri, Wihollinen wielä waino, Jättä mond orwori.

12. Voi wihollisen miekka, kuin olet hirmuinen, Jota mond tubat leikka, Ja omibi armotoin.

13. Voi meittä ihmis parwoi, Kuhn olem jontunet, Ach näitä kallita aikoi, Syyst olem ansainnet.

14. Voi kuinga monda ihmiist, Omibi nyt parwosa, kalut irtat ja kiindiät, Täntty jättä jälkeen.

15. Voi kuinga monda wuotta, Sota ou jo seisonut, Sen kairki syllä tiedän, Ungar ach on ollut.

16. Voi hirmuist wiha waino, Kuin on nyt mailmas, Saar Pietar towin waiwa, Kuohi on jo rauhas.

17. Voi mikä loppu liene, Nyt tällä julmudel, Sota otta suuret pienet, Kuoliari paukele.

18. Voi

18. Voi kuinga suurell wäel, Saari
on nyt merellä, Herrä autta meitä
woimal, achant keskellä.

19. Voi rakkaus on jo poijes, Lau-
piut ei kuulukkan, Armottomus on se-
as, Laupiut ei olekkan.

20. Voi öinetoinda kansja, Kuin on
nyt mailmas, Juur mies on kowa ay-
sa, Pyrkikan sitä pois.

21. Voi Ruozin Suomen lapset,
Lakakat jo synnistä, Jesuren nimen
tähden, Pois weren wijoista.

22. Voi wanhurkkasta Herrä,
Kuin on kowa duonari, uhka rangai-
sta kerran, Syndistä kansja tääl.

23. Voi mitä nähty on, Jo kuusi-
toistakymmend wuot, Viel miekka no-
lin wälkky, Herrä jo loppu suo.

24. Voi korkeus ja prameus, Kuin
on nyt mailmas, Raubioit syadia ei
tutta, Kadotus seura wiel, Amen.

Toinen.

Woi! Voi minua wainio parka,
Voi wieras Kuolessa kowa,
Sun julmudestas olen arka,
tuin minua kyllä waiwa: Sokeus sie-
lun

lun käsitännyt, Herran wiha minua
lyönt, Pois on minun armahan, Mi-
nä jain tänne waiwahan.

2. Muut turwawat Ystäväs pääll,
Minä olen ain yrinäs, Olen ulkon eli
sisäll, Suru waiwa sydändän: Kusast
on minun lohduuttajan, Hän on pandu
Haaman maahan, Pois on minun Ar-
mahan, Minä jain tänne waiwahan.

3. Kyhkläinen surkasti elä, Suree
puolisons perän, Koska minä unest he-
rän, Samalla muoto ten myös minä U-
mull koskan nousse warhain, Itken tuin
mä taidan parahin, pois on minun Ar-
mahan, Minä jain tänne waiwahan.

4. Kynelät silmistän wuota, Alla pain
mun Kaswoildan, Koska murhe mieleen
tuotta, Rakkahimman lähdenne, Mun
täyty olla murhes surus, Et puolisan
on tuonen juures, Pois on minun Ar-
mahan, Minä jain tänne waiwahan.

5. Witas Jumal lähettännyt, Isälli-
sest sydämeest, Sairaus, Taut mun kä-
sittännyt, Kunga patenen edest? Murhe
minua paljon waiwa, Häutaan maahan
alastaiwa, Pois on minun Armahan,
Minä jain tänne waiwahan.

6. Mitäs Urman walittelet, Jettek
aiwan huikeast? Miä niin kowin surkut
telet, Minun tähden waitiast? Ei se an
sua tänne tulles, Baicks teet suure
murhen sulles, Murhen pitä sinust siel
Sanas jälken JEsus wiel.

7. En me taida poses mennä, Niin
kuin enä ikänäns, Löydäis wiimeisnä
Päiwänä, Ilos iiankaiikkies, Jumal
Esimiehes liene, Auttaa sinua kyllä tie
ne, Murhen pitä myös wihiist, Sa
nas jälken JEsus Christ.

8. Kuolema on minull woito, Bai
wan päälle luopumus; Ylhäld' näky mi
nulle koito, Elon sisälle kaimus, Täällä
minä olen ilos, Pyhäin seuras ei mun
pelwos, Muutt murhen pitä sinust siel
Sanas jälken JEsus wiel.

9. Koston jouduin iäises, Pääsin
waiwoist mailman, Taiwaa ilon Pe
rilliser, Karikan eten laulamaan, Ju
mal sinua lohduttakon, Taiwas wi
mein johdattakon, Hän sust murhen pi
tä siel, Sanas jälken JEsus wiel.

10. Jumalan kirikkaan kaswoin edes,
Geisojn walkeis Baatteihis, Sielun kir
kas palmu kades, Kiittä HENra iloises
Tä

Täl on Taiwan Musikandit, Engelein
laulu Pyhain laulit. Pitä sinust mur-
hen wiel, Sanas jälken Iesus siel.

11. Lohduttakon Iesus Christus Kai-
tia jälken jänehit, Huojendakon teidän
ristin, Andakon myös tarpehet, hän ei
anna niittä hukku, Jotk' ei pydä syn-
nis nukku, Pitä sinust murhen wiel,
Sanas jälken Iesus siel.

12. Jää nyt hywäst puolijan rakas,
Jääkät hywäst myös Lapsen, Rukoil-
kat Jumalata hartast, Hän on teidän
holhojan, Joka teitä suojelepi, Pirun
pauloist warjelepi, Sanal wiimessell tei-
dän, Haldun annan Iesuren.

Kolmas.

B. f. D HERRA Jumala 2c.

Riiitetty Jumala! Mun eloni wal-
keuden, Kuin minun luonut on
Ja andan Hengen uuden, Kuin
ristin Lohdusta ihmellisest suojeellut, Ja
kadell laupiall waroista warjellut.

2. Riitetty Jumala! mun Wapah-
tan rakas, Mun toiwon autuden, Ja
apun joka paikas, Kuin minun werel-
läns

säns Kuolemast lunastan, Ja wallat
satanan laupiafi wapahthan.

3. Kiitetty Jumala! Meun ilon, loh-
dutuxen, Kuin anda, toimitta suruissi
wirwoturen, Kuin awun elämäsi, Ja
woiton kuolemas, Kuin turwan duo-
miol waikutta armias.

4. Kiitetty Jumala! Ylistet Herrain
Herra! Se Kolminaisus suur, Meild
kaikild monin kerroin, Isäll ja poialle
me kiitost weisattamm, Ja Pohall Hen-
gelle sydämmest laulakam!

LDPPU.

